

Filosofie burana

Jiří Stuna

Jiří Stuna

FILOSOFIE BURANA

1. FILOSOFIE BURANA

Blíží se konec roku a já se zamýšlím nad stavem naší společnosti. Jaké jsou naše současné hodnoty? Pohlcuje nás materialismus nebo již začínáme cítit, že s námi není něco v pořádku a stojíme na prahu velké změny? Bude to změna nebo návrat k hodnotám? Peníze, touha po moci, převaha ega nad citem, skoro by se chtělo říci, že svět se “v prdel obrací”.

Jakoby byla lidskost, citlivost a slušnost v dnešní době handicapem. Pesimista by řekl, že evoluce směřuje k (sebe) zničení lidstva, co by očištného mechanismu přírody, před jeho hlavním parazitem. Zničí nás naše sebestřednost a stupidita? Světová ekonomika se hroutí, docházejí fosilní zdroje a tím i moc některých vůdců této planety. V minulosti se ekonomické a morální krize řešily válkou. Dnes již několik mocných opět chrastí zbraněmi a dohadují se kdo má většího pindíka. Škoda, že se mozky a prostředky více používali na vývoj zcela destruktivních zbraní více, nežli na obnovitelné zdroje, prospěšné životu všech tvorů této planety. Tato válka by byla nejspíše poslední.

Denně nás média zahlcují zprávami o násilí, životních pohromách, chudobě, o ztrátě lidské důstojnosti, ale i o tzv. civilizačních nemocech. Správa věcí veřejných se stala jedinečnou

příležitostí k sebeobohacení. Politik se stává synonymem korupce a lži. Toto si máme myslet? Že jsme zcela bezmocní? Že s tím nemůžeme nic dělat? Máme být jen pouhými konzumenty informací pochybných kvalit? Komu vyhovuje tato debilizace národů? Je svět opravdu tak černobílý?

Kde se v takové společnosti učit morálce? Vrchol křesťanství jako vnějšího i vnitřního zdroje morálky je již za námi, bohužel. Ne všichni měli to štěstí, že jim byli vzory rodiče. Je zdrojem úpadku společnosti právě absence lásky, lidství a morálky a proč?

Kdo za to všechno může? My!!

Nechci ve čtenáři vzbudit pocity viny, spíše aktivovat jejich odpovědnost a chuť ke změně. Kdosi řekl, že jediní, kdo vidí svět realisticky, jsou lidé s depresemi. Ti však již nemají sílu bojovat se systémem. Je nutné bojovat se systémem? Kdo je systém? To není neživá forma, jsme to my! Musíme začít se změnou každý sám u sebe dříve, nežli nás právě ta deprese pohltí.

Kapitola má v názvu slovo filosofie. Má láska k moudrosti v dnešní době ještě svoje místo nebo je to přežitek, který zcela nahradila moderní věda? Jsem přesvědčen, že filosofie nám může nabídnout několik cest vedoucích ke stejnému cíli. Záleží na nás, kterou cestou se vydáme, důležité je se vydat, nesedět! Nezaspat v jakési apatii s pocitem, že se nás to netýká, že to za nás vyřeší někdo jiný. Filosofie není jen pro tzv. intelektuály i průměrně inteligentní člověk může hledat životní cestu a nemusí dokonce ani umět číst. Zkuste využít nemoci, neboť právě nemocí nám tělo dává příležitost a čas pro zastavení se a zamyšlení.

Jak filosofii ochutnat? Například tak, že v jednom okně PC si otevřete youtube a zadáte heslo filosofie, v druhém okně jakýkoli vyhledavač nebo wikipedii, pro hledání hesel, kterým

nerozumíte. A potom stačí jenom poslouchat. Nevadí, když usnete, naopak. Můžete si to kdykoli pustit znovu. Stačí najít filosofa, který Vám sedí. Může to být například František Koukolík, Jiří Fuchs, Jaroslav Peregrín, Tomáš Halík a další. Zajímavými radami, které se hodí v každodenním životě, se pyšní web Českého klubu skeptiků – Sisyfos, avšak i tyto rady by neměly sloužit jako dogma, ale spíše pro srovnání. Vzdělávejte se a hledejte svoji cestu s radostí a zdarma. Učte se kriticky myslet. Nebudete tak snadno podléhat škváru, který vám nabízí leckterá média a různé vykukové.

Možná se vám i trochu uleví, když zjistíte, že existují odpovědi na vaše otázky např., že se s podobnou tragédií již lidstvo v minulosti vyrovnalo.

Někoho filosofie zaujme a přiměje k zakoupení nebo zapůjčení literatury. Komu přesto vyhovovat nebude, neměl by zapomenout na své srdce a svědomí, i tam lze hledat odpovědi.

Pokusme si občas hlavu trochu namáhat, udělejme si z hledání pravdy a poznávání sama sebe zábavu.

Vy to dokážete, věřím Vám!

Filosofům se omlouvám za to, že si беру do úst kritické myšlení a přitom má článek nádech idealismu.